

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Method) แบบสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษาและเปรียบเทียบทัศนคติทางผลึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนอาชีวศึกษาต่างจังหวัด

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีการศึกษา 2526 สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการทั่วประเทศ ทำการสุ่มตัวอย่างแบบหลายชั้น (Multi-Stage Sampling) โดยแบ่งประชากรออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ประชากรจากต่างจังหวัด 400 คน จาก 4 ภาค คือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคละ 2 วิทยาลัย โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) และประชากรในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน จาก 4 วิทยาลัย วิทยาลัยละ 100 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เช่นกัน รวมประชากรทั้งสิ้น 800 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นมาตรวัดทัศนคติทางผลึกษาสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของ สूरศักดิ์ ฤกษ์เมธีวรกุล มีรายละเอียดของมาตรวัด ดังนี้

1. ค่าอำนาจจำแนกของข้อความทดสอบโดยค่า t ระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (27%) มีค่าตั้งแต่ 1.88 ถึง 7.08 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ที่ระดับ .01
2. ความเชื่อมั่นของมาตรวัดทัศนคติ กำหนดโดยวิธีแบ่งครึ่งข้อ ข้อดี เป็น .91
3. มาตรวัดทัศนคติฉบับนี้มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากการให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 6 ท่าน ตัดสินความเที่ยงตรง

4. มาตรการที่ต้นคตินี้มีความเที่ยงตรงเชิงสภาพปัจจุบัน โดยวิธีสุ่มลักษณะกลุ่ม
ทำการทดสอบค่าที (t) ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาผลึกษา
สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาผลึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ
.05¹

ผู้วิจัย ได้นำมาตรการนี้ไปทดสอบใช้ (try-out) กับนักเรียนอาชีวศึกษา
จำนวน 30 คน ของวิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม โทผลคังนี้

1. ค่าอำนาจจำแนกของข้อความทดสอบโดยค่าที ระหว่างกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ (27%) มีค่าตั้งแต่ 2.15 ถึง 6.04 ซึ่งมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05
2. ค่าความเชื่อมั่นของมาตรการที่ต้นคติกำนวณโดยวิธีแบ่งครึ่งข้อถูกข้อที่ เป็น .95 X

ลักษณะของมาตรการที่ต้นคติ

มาตรการที่ต้นคตินี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นลักษณะทั่ว ๆ ไป ของผู้ตอบ จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นข้อความเกี่ยวกับวิชาผลึกษา จำนวน 38 ข้อ ประกอบด้วยข้อ

ความประเทนิมาร จำนวน 19 ข้อ และข้อความประเทนิเสธ จำนวน 19 ข้อ โดยให้
นักเรียนเลือกตอบตามความรู้สึกที่เห็นควยหรือไม่เห็นควยในระดับใดระดับหนึ่ง ซึ่งมี

6 ระดับ คือ เห็นควยมากที่สุด เห็นควยมาก เห็นควย ไม่เห็นควย ไม่เห็นควยมากและ
ไม่เห็นควยมากที่สุด

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับเรื่องความคึกเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับวิชาผลึกษาเป็นแบบปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย โดยผู้วิจัยนำหนังสือนี้ไปติดต่อกับอธิบดี
กรมอาชีวศึกษา

2. ขอนหนังสือรับรองจากอธิบดีกรมอาชีวศึกษา เพื่อนำไปขอความร่วมมือในการ
กรอกแบบสอบถามต่อผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคทั้งหมดที่สุ่มไว้

3. นำมาตรการที่ต้นคติทางผลึกษาไปวัดกับนักเรียนอาชีวศึกษา แล้วเก็บข้อมูล
กลับมาด้วยตนเอง โดยใช้เวลาเก็บข้อมูลทั้งหมดประมาณ 2 เดือน แล้วจึงนำข้อมูลทั้งหมด

¹ สุรศักดิ์ ฟูเมธีวรกุล, "การสร้างมาตรการที่ต้นคติทางผลึกษาสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาผลึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525).

มาวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบ
2. นำมาตรวัดทุกฉบับมาตรวจให้คะแนน โดยให้คำตอบตามอัตราการประเมินค่า ซึ่งมีสเกล 6, 5, 4, 3, 2 และ 1 มาตรวจให้คะแนนในแต่ละข้อ โดยให้ความหมายค่าตัวเลขดังต่อไปนี้

ข้อความประเพณีมาน ให้คะแนนดังนี้

เห็นควยมากที่สุด	ใด	6	คะแนน
เห็นควยมาก	ใด	5	คะแนน
เห็นควย	ใด	4	คะแนน
ไม่เห็นควย	ใด	3	คะแนน
ไม่เห็นควยมาก	ใด	2	คะแนน
ไม่เห็นควยมากที่สุด	ใด	1	คะแนน

ข้อความประเพณีเสอให้คะแนนดังนี้

เห็นควยมากที่สุด	ใด	1	คะแนน
เห็นควยมาก	ใด	2	คะแนน
เห็นควย	ใด	3	คะแนน
ไม่เห็นควย	ใด	4	คะแนน
ไม่เห็นควยมาก	ใด	5	คะแนน
ไม่เห็นควยมากที่สุด	ใด	6	คะแนน

3. นำคะแนนของแต่ละข้อแต่ละคนมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้ของแต่ละข้อไปเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานของเบสท์ (Best)¹ ซึ่งแบ่งเกณฑ์ไว้ดังนี้

¹John W. Best, Research in Education (Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall, 1970), pp. 178-179.

ขอกความประเภณีมาน

1.00	≤	\bar{X}	<	1.50	ไม่เห็นควยมากที่สุด
1.50	≤	\bar{X}	<	2.50	ไม่เห็นควยมาก
2.50	≤	\bar{X}	<	3.50	ไม่เห็นควย
3.50	≤	\bar{X}	<	4.50	เห็นควย
4.50	≤	\bar{X}	<	5.50	เห็นควยมาก
5.50	≤	\bar{X}	≤	6.00	เห็นควยมากที่สุด

ขอกความประเภณีเสอ

1.00	≤	\bar{X}	<	1.50	เห็นควยมากที่สุด
1.50	≤	\bar{X}	<	2.50	เห็นควยมาก
2.50	≤	\bar{X}	<	3.50	เห็นควย
3.50	≤	\bar{X}	<	4.50	ไม่เห็นควย
4.50	≤	\bar{X}	<	5.50	ไม่เห็นควยมาก
5.50	≤	\bar{X}	≤	6.00	ไม่เห็นควยมากที่สุด

4. เปรียบเทียบทัศนคติทางผลึกษานองนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร กับนักเรียนอาชีวศึกษาต่างจังหวัดโดยใช้ค่าที (t-test)

5. เภทในการพิจารณาทัศนคติที่มีต่อวิชาผลึกษานองนักเรียนอาชีวศึกษาว่าจะอยู่ในระดับใดถือเอาคะแนนรวมสูงสุคของขอกความทั้งประเภณีมานและนิเสอ ในระดับใดระดับหนึ่ง มีรายละเอียดคณีนี

ขอกความประเภณีมาน	ขอกความประเภณีเสอ	ระดับทัศนคติ		
คะแนนเห็นควยมากที่สุด	บวก	คะแนนไม่เห็นควยมากที่สุด	เท่ากับ	คีมาก
คะแนนเห็นควยมาก	บวก	คะแนนไม่เห็นควยมาก	เท่ากับ	คี
คะแนนเห็นควย	บวก	คะแนนไม่เห็นควย	เท่ากับ	ปานกลาง
คะแนนไม่เห็นควย	บวก	คะแนนเห็นควย	เท่ากับ	ปานกลาง
คะแนนไม่เห็นควยมาก	บวก	คะแนนเห็นควยมาก	เท่ากับ	ค่า
คะแนนไม่เห็นควยมากที่สุด	บวก	คะแนนเห็นควยมากที่สุด	เท่ากับ	ค่ามาก

สถิตินีไฮในการวิจัย

1. การทดสอบความมีนัยสำคัญระหว่างมีชณิมเลขคณิต (t-test) ใช้กรณีที่มีการเปรียบเทียบข้อมูล 2 กลุ่ม

1.1 ตั้งสมมติฐาน

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$$

1.2 คำนวณความคลาดเคลื่อนมาตรฐานความแตกต่างระหว่างมัชฌิม

เลขคณิต โดยใช้สูตร

$$t_{n_1 + n_2 - 2} = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1)S_1^2 + (n_2-1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

\bar{x}_1, \bar{x}_2 = แทนมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

S_1, S_2 = แทนความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

n_1, n_2 = แทนจำนวนคนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

2. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว¹ (One-way Analysis of Variance)

จะใช้ตารางสรุปดังนี้

แหล่งแห่งความแปรปรวน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ	ผลบวกกำลังสองของความแตกต่างระหว่างคะแนนกับค่าเฉลี่ย	ความแปรปรวน	เรโซเอฟ
	df	SS	MS	F-ratio
ระหว่างกลุ่ม (Among Group)	k-1	$SS_A = \sum_{j=1}^k \frac{T_j^2}{n_j} - \frac{T^2}{N}$	$MS_A = \frac{SS_A}{k-1}$	$F = \frac{MS_A}{MS_W}$
ภายในกลุ่ม (Within Group)	N-k	$SS_W = SS_T - SS_A$	$MS_W = \frac{SS_W}{N-k}$	
รวม (Total)	N-1	$SS_T = \sum_{j=1}^k \sum_{i=1}^n X_i^2 - \frac{T^2}{N}$		

¹E.F. Lindquist, Design and Analysis of Experimental in Psychology

(Boston : Houghton Mifflin Co., 1956), p. 56.

เมื่อ	X_i	คือตัวแปรแทนข้อมูลคนที่ i
	T	คือข้อมูลรวม
	N	คือจำนวนคนทั้งหมด
	n	คือจำนวนตัวอย่างของแต่ละกลุ่ม
	k	คือจำนวนกลุ่ม
	j	Subscription แทนกลุ่มที่ j
	SS	คือผลบวกของกำลังสอง (Sum of Square) ของผลต่างระหว่างคะแนนของค่าเฉลี่ย
	MS	คือความแปรปรวน (Mean Square)
	A	Subscription หมายถึงระหว่างกลุ่ม (Among Group)
	W	Subscription หมายถึงภายในกลุ่ม (Within Group)
	T	Subscription หมายถึงรวมทั้งหมด (Total)
	df	คือชั้นแห่งความเป็นอิสระ

การทดสอบความแตกต่างระหว่างข้อมูลเฉลี่ยแต่ละกลุ่มโดยวิธีของเซฟเฟ่¹
(Scheffé's Method)

$$F = \frac{(\bar{X}_i - \bar{X}_j)^2}{MS_W \left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right) (k-1)}$$

เมื่อ	\bar{X}_i	คือคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ i
	\bar{X}_j	คือคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ j
	MS_W	คือความแปรปรวนของคะแนนภายในกลุ่ม
	n_i	คือจำนวนคนในกลุ่มที่ i
	n_j	คือจำนวนคนในกลุ่มที่ j
	$k-1$	คือชั้นแห่งความเป็นอิสระระหว่างกลุ่ม

¹อุทุมพร ทองอุไทย, แผนวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมศาสตร์ (กรุงเทพมหานคร : เจริญผลการพิมพ์, 2523), หน้า 158.